

Carlsbad, 1869 jul. 17.

Kedves barátom,

Régen akarok én neked írni e csek fenyvesek kü-
 röl: csupán azt nem tudom: mit? Bűnök-jele leír-
 sokkal, ily világnézet ismeretes helyről, nem akar-
 talak íratni; a mi pedig velem is kívülrőlsem tör-
 terik, az oly egyhangú és riies, hogy nem lesz val-
 ma iridemes, az orvággyűlés valóban napjaiban, figyel-
 medet csak egy percre is elvonom velök. Negatív-
 mind az, a mit most is írhatok, de iriveségletek
 elhagyott his nyájam iránt öpönöt mégis, ezért
 legalább, kifejezni kívülrőlmet.

Megértektem hát, s gyógy-ídem kétharmad né-
 két, elöltem, minden baj nélkül. A cura ha-
 sását nemlegesem értem; azt mondják: pozitív ja-
 valás csak az us-cura alatt fog beállani. Any-
 nyi igaz, hogy májam nem apadt, de nem is
 faj. Has pohár víz, mely este jó fogott, ma
 már így látják nem elég; valószínűen az or-
 vos főlebb fogja euebni, mihelyt közelebb kerül-
 hetek vele. Szívnyit quantum. vízet megítatnak
 az emberrel itt, némelyik 10-ig fölviszki. Tekint-
 ve hátralevő időmet, én is fellátalhatom ad-
 dig. De csak használna! oxonbom az én hi-
 tem meg nem oly ritárd mint a köpökta, no-
 ha májam az.

Hanem, legyen a víz bármint hatása, az itte-
 ni élet az, mely az organismusra leheselen üdítőleg
 meen hania. A nappali idő irájából fed az
 ember, úgy, kólva folytonos mozgás közt, fenyve-
 sek árnyában vagy közleiben töle el. A mellett
 mérsékeltlen eszik és alszik. Sand és gondolat
 lával. Szerecsére hazulról megnyugrás híreket
 veszek; a politikával nem iridöm. Azt nem tudom,
 delegarus vagy-e? találmra intérem e leveles
 Deftre, mint a human elöbb-utóbb megrapod-

Ujságról elvénre is alig látok, de nem is törődtem hogy
lassak. Horváth B. híres beszédét a Presse valame-
lyik elhasított számából, némelyik olvastam, egy bír-
ságon helyen. Most meg, úgy hallom, Lőrinck bar-
rámat csávákra, sajnálom a dolgot, mert
nem hízem igaznak. Az akadémiáról sem tudok
többet; gondolom, nem esete ki a fenekre, s ha
ki, majd helyre igazítják a bölcseket.

Magyar társaságrum meg mindig volt, ideértek,
sem ita. Ma utarik el Bonis, sajnálom, higgadt
koudly euber, kedvesen tölttek vele reggeleim.
Meg néhány itt marad, arsan várunk is. Nem tu-
dom Cötvös, meg Horváth B. jönnek-e? Az elvő
maga igérde nekem; a májkeröl itt hallottam hogy
jóni fog. Azot kívül, híket gondolom ismert, s
Ledniczky van itt, meg a fakirály Luckenba-
cher. Az euber arsan üffelmül, összekelart: vly
hatalmas viskivn itt a nyelv.

Laximról nem tudok semmit, mi's a Maria,
szaporította bakros teendőidet; de most már
mért el neki, kérték szépen. Az utarik, semésem,
javára fog valni, mert baja, issemmel hídla! a
bési tekintély vétevénye szerint is, nem a
mellben gyökeretik. Ha szép, meleg időben, szép
és egeréigert rajaton utarhatnék, talán egeren
megerőződve terne hata, s haddisabb tagja le,
hetne az intérének. - Itt ugyan tegnap óta
ismét epik, 10-12 foknyi, meleggél olyan jóféle
szüreti idő jár, mikor a szüret, nagy csöma! a jelsz.
Központom Gyulait. Hercei kormán amam
kerék csöbtem: nem frükség az enyéimel ajáram
laurum szives gondjaiba. Csököltem a gyerme-
ket, s teged üfelve, vágynak mindenkör
igaz híved
Aranyfános

a,

1,

1/2

